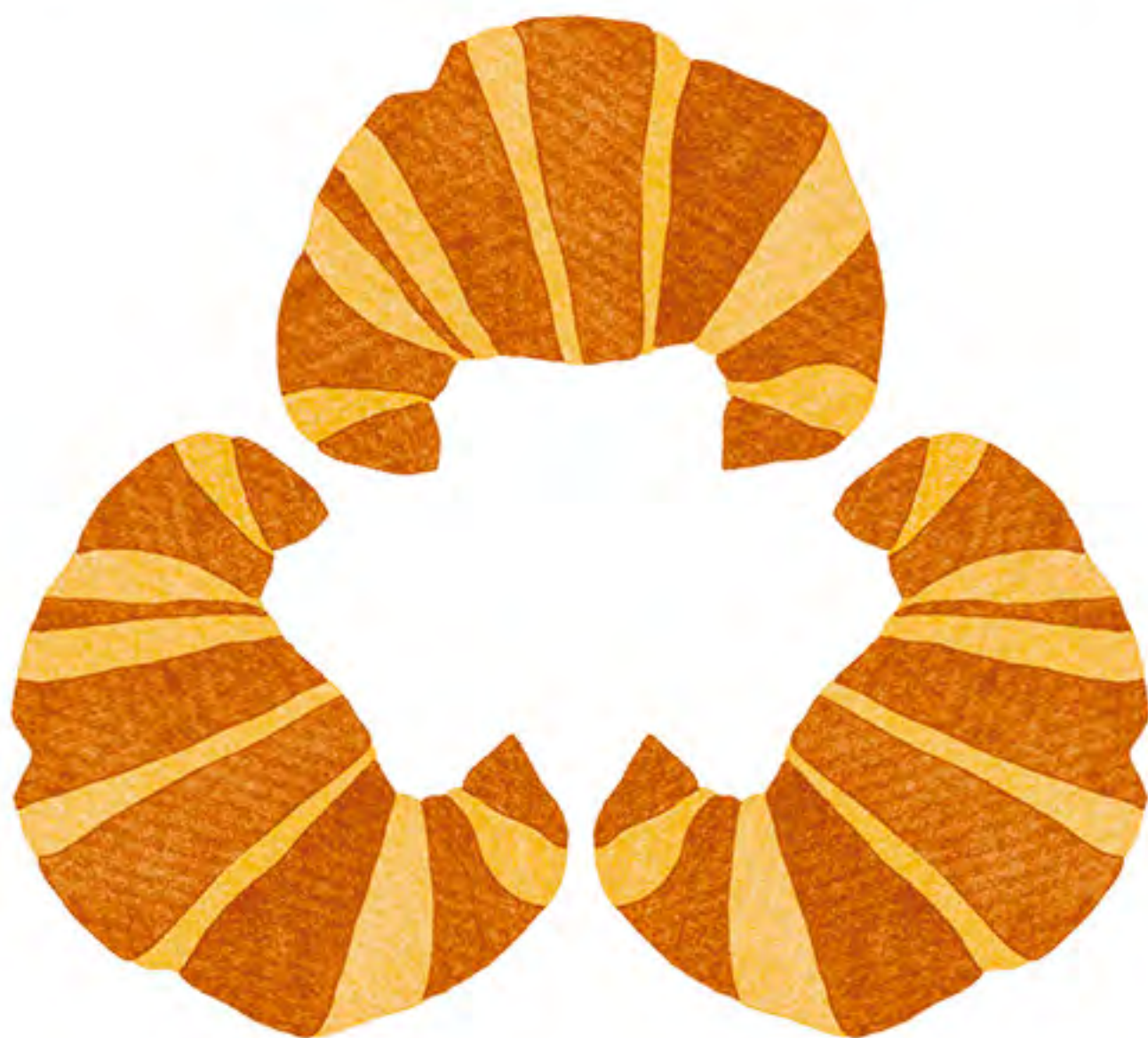

MÉNAGE À TROIS

28+1 microtrilogies, 87 microrelats per xalar

Josepa Sopena i Feu

(COL·LECCIÓ NARRATIVA) • 37

MÉNAGE À TROIS

(28+1 microtrilogies, 87 microrelats per xalar)

Josepa Sopena i Feu

Primera edició: novembre de 2025

© del text: Josepa Sopeña i Feu

© de la coberta: Aura Bravo

© de l'edició:

Quorum Llibres

C/ de la Violeta, 6 • 43800 Valls

Tel. 977 60 25 91

quorum@quorumllibres.cat

www.quorumllibres.cat

Impressió: Romanyà Valls, SA

ISBN: 978-84-16342-70-9

DL T 788-2025

No és permesa la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió en cap forma ni per cap mitjà, sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per gravació o altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*.

El gat ros ha baixat a la masia en runes.
—I ha tornat, però, cec:
CAR S'HAVIA EMPASSADES DUES CUQUES DE LLUM.

JOAN SALVAT-PAPASSEIT

ÍNDEX

PRÒLEG: Ménage à trois, <i>per Maria Rosa Nogué Almirall</i>	7
I. MÉNAGE À TROIS: A mode de prefaci.....	9
Trilogia 1: No desfais ma il·lusió	10
Trilogia 2: <i>Saben aquel</i> que diu... ..	13
Trilogia 3: <i>Toda una vida</i>	16
Trilogia 4: Qüestió de nassos	19
Trilogia 5: <i>Message in a bottle</i>	22
Trilogia 6: Amors que maten	25
Trilogia 7: Oh!	28
Trilogia 8: Diguem-li amor.....	31
Trilogia 9: Cap endavant	34
Trilogia 10: <i>Love is in the air</i>	37
Trilogia 11: <i>Bésame mucho</i>	40
Trilogia 12: <i>Secrets confessables</i>	43
Trilogia 13: Això nostre té els dies comptats.....	46
II. MÉNAGE À TROIS: <i>Coitus interruptus</i>	49
Trilogia 14: El de punta negra	50
Trilogia 15: El premi	53
Trilogia 16: Retrobament.....	56
Trilogia 17: Qüestió de fe	59
Trilogia 18: L'exvot.....	62
Trilogia 19: Procés creatiu.....	65
Trilogia 20: Emparellats	68

Trilogia 21: Qüestió de trempera.....	71
Trilogia 22: Un gran favor	74
Trilogia 23: Belladona.....	77
Trilogia 24: Saber estar	80
Trilogia 25: Sofrages	83
Trilogia 26: Lladres i serenos	86
Trilogia 27: Plantes.....	89
Trilogia 28: Matrimoni arreglat	92
III. MÉNAGE À TROIS: A mode d'épíleg	95
AGRAÏMENTS	96

MÉNAGE À TROIS

Quan la Josepa Sopena em va trucar per avisar-me que ja havia acabat el seu darrer llibre, no vaig tenir cap dubte: xalaríem de valent. Un dels seus trets característics és que sap renovar-se constantment, sense abandonar l'estil propi, deixant anar una ploma àgil, incisiva, suggeridora, mordaç, enigmàtica i sensual per damunt de les històries, sovint plaents, sempre intriguants.

Un gust exquisit per la llengua, per l'estil, i un do envejable per la narrativa breu, pel microrelat obert a la imaginació de qui llegeix. Lectors i lectores, tots plegats quedem convocats a aquest festí de la literatura sensual que és *Ménage à trois*.

Ménage à trois tant pot ser allò que el seu nom indica, amb el deix suggeridor del francès, amb perfums creuats de bergamota a la banyera i olis essencials de *calone*, tomàquet i pebre negre, o també de menta, clau i vainilla, amb el deix floral de la rosa, tan ben descrits a la trilogia «Qüestió de nassos», com també un matrimoni amb un nen de set anys que pregunta als pares què xiuxiuejaven la nit passada sobre un *ménage à trois*; així comença i acaba, amb la pregunta i amb la resposta, aquest recull. Són vint-i-nou breus trilogies emmarcades per uns títols enginyosos i suggeridors, que de vegades ens repton amb qüestions —«Qüestió de nassos», «Qüestió de fe», «Qüestió de trempera»—, de vegades jugant amb títols de cançons —«No desfacis ma il·lusió», «Toda una vida», «Message in a bottle», «Love is in the air», «Bésame mucho»—, i d'altres, gairebé totes, jugant a l'equívoc: «Secrets confessables», «El de punta negra», «Emparellats».

Com una capsa de bombons curosament embolcallats d'una cel·lofana crepitant —el verb *crepit* és una marca d'estil de l'autora i una broma entre totes dues, perquè, quan la vaig conèixer, li'n vaig criticar l'ús fins que vaig descobrir que formava part del seu joc literari—, així cal llegir aquests microrelats, que ens parlen de parelles i de trios,

de soledats compartides, de voyeurisme i d'èxtasi, de perfums, sedes, fluids, gemecs, tremperes, i també de fotografies, protuberàncies, pits, nits de lluna; on tant hi cap el regidor que es rifa la dona d'un altre com en Manolo, el manobre que es mira la veïna. També hi ha un gos d'ulls humits que espera el passeig i l'àpat, i un reserva comprat a Bordeus que se serveix en l'última copa Riedel, i un amant predisposat que rep un tret al pit quan menys s'ho esperava, i una barrera de l'autopista que s'aixeca amb una trempera impressionant.

Negre, rosa, dolç, salat, àcid, picant, així és el nou recull de la Josepa Sopena. Un plaer per als sentits, amb finor estilística garantida i un joc de la intuïció i de la intel·ligència per poder copsar tot el que ens proposa, que no és pas poc, i que ens deixa amb la sensació que el podem tornar a llegir dues i tres vegades, perquè cada vegada hi trobarem noves sensacions, noves *liaisons dangereuses* entre les seves criatures.

«Crepito amb tal subtileza que ni l'aire se n'adona. Voldria no acabar-me mai. Cal que t'ho digui? Ja ho saps prou. Estic boig per tu.» Així parla un dels enigmàtics personatges del recull, així acabarem aquest petit tast del que podeu trobar en el seu interior.

Fruïu-ne de gust!

MARIA ROSA NOGUÉ ALMIRALL
Març del 2025

I

MÉNAGE À TROIS

A mode de prefaci

Heus ací una visió de conjunt d'un quadre familiar, l'únic dia que poden esmorzar plegats. El pare, mentre fulleja el diari amb desmenjament, clava la dent a la banya cruixent d'un croissant de xocolata, que amenaça de regalimar sobre les estovalles de lli. La mare, del tot absent, es lliura en exclusiva a xarrupar amb delit un saborós *Earl Grey* de Sri Lanka servit en una tassa de fina porcellana anglesa. El nen, tot just després d'acabar-se de cruspir una ensaïmada pantagruèlica, sotragueja la sublim harmonia del Sant Desdejuni tot obrint la boqueta amarada de sucre glacé:

—Anit us vaig sentir... ¿Què és això del *ménage à trois* que no paràveu de repetir?

TRILOGIA 1

No desfacis ma il·lusió

Al cap de 7 anys de festeig

«Amb la llum del teu mirar... », cantusseja la futura núvia mentre ell es trenca les banyes amb un altre Sudoku. És ella qui pren la paraula:

—Vols saber què és el que més m'agrada de tu, amor meu?

—Que he omplert la teva vida?

—Això també, però hi ha d'altres coses...

Ell s'escura la gola.

—M'agraden tant les teves paraules com els teus silencis —declara ella solemnement.

Ell continua callat. En son rostre hom pot veure la llum de l'agraïment.

Al cap de 7 anys i 1 dia de festeig

És la vetlla del casament i el pobre encara no ha aconseguit fer-ho. Sap del cert que ella ja fa dies que ho ha fet. Ja no li queden ungles per rosegar i, si es pren un altre cafè, no aclucarà l'ull en tota la nit. Se sent aclaparat per tanta responsabilitat. No se'n sortirà. «M'agraden tant les teves paraules», va dir-li ella. Si continua així, s'haurà de conformar amb els seus silencis. Hauria volgut escriure-li que és un doll de poesia, però això ja està escrit. Sort que el seu confessor l'entén, ell sap què ha significat que ella l'estimi malgrat la incapacitat d'expressar verbalment el seu amor, malgrat ser l'hereu malcriat d'una immensa fortuna.